

Trần Lữ,
Lâm Lữ
And 4/12
PT

Santa Fe 10/26/1984.

Thức giấc - Hỡi gia đình từ nhiều năm trước từ
VIỆT NAM.

Thức giấc hỡi, tôi tên là Mai Phạm và
đang thức của anh Phạm trên một chiếc máy với một
an' này. Chung thân khi tôi rời đi đến đây
này là tôi đi đến đây để cam kết cho ông.

Tôi thật cảm động khi được đến đây rồi khi thức
tên này đến rồi nhưng tôi vẫn thật thích thành ra lòng
cho tôi phải nghĩ đến tôi ở lại.

Ông tôi tên Phạm trên một chiếc máy 28-1-1945
tại Cit. h. Nam Định tỉnh Bắc Việt.

Ông tôi đã tốt nghiệp trường Quốc gia Hanoi (Hanoi) khóa
14. Ra tổng 1968.

Hội đồng và dân tộc làm Giám đốc lu. nghiệp
Công chức tại Quốc Nam 1968.

1969 Giám đốc lu. nghiệp Phó quân trưởng quân Trung
Hanoi tỉnh Vĩnh Long.

1970 Phó quân trưởng quân Trung tỉnh Vĩnh Long.

1971 Phó quân trưởng quân Trung tỉnh Vĩnh Long.

1972 - 1975 trưởng ty Hanoi (Hanoi) Giám đốc
lu. nghiệp Công chức tại tỉnh
Lâm Đồng.

Hiện đang công tác ở Cao Bằng chức vụ xã hội
phục, và có bằng cử nhân luật.

Tháng 4-1975 đi cải tạo - cùng năm đó ông
tôi bị bệnh đái tháo đường tại B.Đ. Ngọc Văn Học
thời gian vẫn còn bệnh bị quản chế tại gia.

Ngày 3-7-77 Ông tôi bị bắt lại tại tỉnh
Lâm Đồng vì kết án oan vào bị chuyển bị ông đổi

như Cầm quyền bắt Việt - và bị kết án tử hình,
nhưng vì tôi muốn một cháu bé được 15 ngày nên
được giảm án còn chung thân khổ sai.

Hiền như tôi cũng bị giam tại ngục Khâm.
Tỉnh trưởng gọi hỏi, tôi mừng với câu hỏi xin
quả tôi được cùng tôi được nam tòng danh sách gia
trở lại và đang lập xin lên lý ban Quốc tế này
một cơ quan thiện nguyện giúp đỡ nạn đói đi 1945
hầu như lại một lần sang một niềm tin cho những
người đồng bào khổ.

Phần của tôi sau khi đồng tôi bị bắt, tôi một
người đàn bà trẻ với 25 tuổi phải chịu cảnh giam
đau đớn, quá khổ trong suốt một năm tôi bị bắt
vào ra đi mãi không tin tức. Tôi ở lại trong cái
cơm, sau một năm đau khổ. Một năm lam lũ cuối
đất mỗi em dài thêm hơn bốn tháng vàng.
Cả nhà tôi vô cùng khổ cực như một người đồng
nước, tôi thêm nỗi đau với chính quyền tôi cùng tôi
giúp vào thành phần phản động không giảm tội,
không bỏ khổ, không được như bắt các tù nhân
như như mới và tôi cũng có thể bị bắt bắt cả lúc
nào bắt cả ở đâu từng một củ tòng - bị bắt bị giam
cầm, đánh đập, hành hạ là chuyện bình thường như
phải thế phải sống trên quê hương.

Bao lần gọi bắt tôi cam đảm, không oán
lên qua, bao đời khổ cũng không làm nam chủ.
Mấy năm con tôi bị thất học - sau cũng qua đời
tôi có phần tiền, tôi đau khổ hơn phần tôi thêm
nhiều cho đến nỗi - tôi đau các con ra đi.

Thật đáng tôi vẫn hằng yêu theo các em cho
sống một trung đi đến cuối, em tôi ở lại với 2

đi với 1 con trâu cùng (bừa) ruộng phía dưới đi sau đi theo trâu
Không ngờ việc đó là trâu phải đi hăm ra chủ vết dưới
mặt đất con trâu, từ vết dưới con trâu liền - con trâu
không biết con vì hoàn cảnh đi lại, quay vào sục bừa
vết xà, chạy ra cùng bị đứt - Cẩn ứng thái thoát
2, ngày 3 thêm dưới trâu dấu vết.

Tôi và cháu qua huyện cuối năm 81 cho đến nay
giờ cháu ghi ở vết bị đứt - bị như thường trâu kéo thềm
miền văn đại đồng - bị như như dưới H khai sinh
của các cháu nên mỗi năm bắt lại, con như có làm
sao (chưa) gặp không cho đi đến dấu vết.

Hiện cháu trai dưới 16 tuổi đang học lớp 11
high school toàn dân đầu lớp, cháu dù bị thất
thor như có lý chủ nên đã viết qua với khu khai,
còn một cháu ghi học rất giỏi từng nhất lớp.

Còn tôi hiện viết thân từ Phòng Cao đẳng huyện
thực hiện - Ở huyện đã tốt nghiệp sau 1 năm học
với Beauty School, và cũng đang học thêm ít về y học
vật. Tôi cũng đang cố gắng học thêm cho vững
vững để thoát khỏi khi đi làm đi mang dưới bài
lĩnh động con như như. Giờ phải đối với động con,
lâm dần nên tôi cũng cố gắng dành dụm gửi về nuôi
ba lần qua đi làm dưới đây dưới như, con dưới
sản học như.

Thật quá dài - Một lần nữa kính mong
Hội giúp đỡ cho.

Trân trọng cảm ơn quý vị Tổng Hội.

Cháu ở nhà tại Camp 234 Long Bình
Nay kính

